

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6730/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у предмету предлагача Општине Рожаје, против противника предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Аладин Шемовић адвокат из ..., ради признања стране судске одлуке, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1062/21 од 22.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1062/21 од 22.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев противника предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Р 95/19 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке, призната је пресуда Основног суда у Рожајама П 712/16 од 31.03.2017. године која је постала правноснажна дана 17.10.2017. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде штете исплати износ од 75.750,05 евра, који се односи на уклањање оштећеног АБ потпорног зида, израду новог АБ потпорног зида са земљаним, бетонским и армирачким радовима и санацију оштећеног дела пута са припадајућом законском затезном каматом на овај износ почев од 31.03.2017. године као дана пресуђења до коначне исплате и обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 230 евра. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу надокнади трошкове поступка у износу од 3.800,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1062/21 од 22.04.2021. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба противника предлагача и преиначено је решење Вишег суда у Новом Пазару Р 95/19 од 04.02.2021. године, у делу става првог изреке, као и у ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован захтев предлагача за признање у Републици Србији пресуде Основног суда у Рожајама П 712/16 од 31.03.2017. године, која је постала правноснажна дана 17.10.2017. године и обавезан је предлагач да противнику предлагача надокнади трошкове поступка у износу од 255.000,00 динара. Ставом другим изреке, укинута је решење Вишег суда у Новом

Пазару Р 95/19 од 04.02.2021. године, у преосталом делу става првог изреке, којим је призната садржина пресуде Основног суда у Рожајама П 712/16 од 31.03.2017. године, која је постала правноснажна дана 17.10.2017. године, а којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 75.750,05 еура, који се односи на уклањање оштећеног АБ потпорног зида, израду новог АБ потпорног зида са земљаним, бетонским и армирачким радовима и санацију оштећеног дела пута са припадајућом законском каматом на овај износ почев од дана 31.03.2017. године до коначне исплате и обавезан тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 230 еура. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног решења предлагач је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је изјавио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. у вези члана 30. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 30. став 1. Закона о ванпарничном поступку прописано је да се по одредбама првог дела тог закона поступа у свим питањима која посебним поступцима садржаним у том закону нису друкчије уређена, као и у другим ванпарничним стварима, за које посебним законом нису уређена правила поступања. Чланом 101. став 3. Закона о решавању сукоба закона са прописима других земаља прописано је да против решења о признању, односно извршењу одлуке, странке могу изјавити жалбу у року од 15 дана од дана достављања решења. Према ставу 4. овог члана, о жалби против решења из става 3. тог члана одлучује другостепени суд.

Из наведених одредаба произилази да је Законом о решавању сукоба закона са прописима других земаља предвиђена могућност изјављивања жалбе, али не и ревизије, док према правном схватању утврђеном на седници Грађанског одељења Врховног суда Србије од 16.12.1991. године, против правноснажне одлуке другостепеног суда донете у ванпарничном поступку признавања стране судске одлуке ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 413. и 420. ЗПП.

Противнику предлагача не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна и неопходна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је применом члана 165. ЗПП донета одлука као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**